

[Ministeren for europæiske markedsanliggender.]
 debat, vi havde før folkeafstemningen om begrundelser for dansk medlemskab af fællesmarkedet, regnede vi ud, hvor meget de danske landmænd og det danske samfund ville vinde ved at blive medlem af fællesmarkedet. Vi fandt ud af, at det, der ville give gevinsten, var, at vi kom op på de priser, man har i fællesmarkedet. Vi måtte af hensyn til englænderne vente med at nå op på dem gennem en tilpasning over en 5 års periode. I den periode er der så noget, der hedder udligningsbeløb, som etableres for at få ligevægt på fællesmarkedets landbrugsmarked. Når de 5 år er gået, er fordelene alene prisen og ikke disse udligningsbeløb, og det må da være ganske ligegyldigt, hr. Anders Andersen, ja, man skulle nærmest synes, at det for en liberalist måtte være en fordel, hvis det allerede nu viser sig, at det er markedsprisen, der får tilpasset sig ved, at kornprisen går meget mere i vejret, end man havde forestillet sig, da man lavede regnestykket. Det er det, der faktisk er sagen. Kornprisen er gået i vejret, den er blevet højere, end den var, dengang man lavede det regnestykke, hr. Anders Andersen citerer. Fællesmarkedets landbrugsordning er nu engang bygget op på, at man fastsætter bestemte priser på en række varer, men for de varer, der bliver produceret af korn, beregner man priserne på grundlag af kornprisen; derfor må det dog have en betydning, at verdensmarkedsprisen på korn har bevæget sig fra dengang, man opstillede regnestykket. Derfor kan man selvfølgelig i det forhandlingsresultat, som hr. Anders Andersen taler om, ikke sammenligne udligningsbeløb under den ene forudsætning med udligningsbeløb under den anden forudsætning. Det er en urimelig sammenligning.

(Kort bemærkning).

Anders Andersen: Jeg forstår altså markedsministeren sådan, at vi bør være tilfredse her i Danmark med at konstatere, at verdensmarkeds-kornprisen er gået op, selv om det, at verdensmarkeds-kornprisen er gået op, forhandlingsmæssigt med hensyn til afsætning af vort bacon desværre har kostet os 1/2 milliard kr.

Jeg har svært ved at se grunden til den

tilfredshed. Mon ikke det snarere er, fordi man måske ikke har været helt klar over sammenhængen i disse forhold, at man har fået afsluttet en aftale, der ikke har dækket os tilstrækkeligt ind? Jeg tror, vi må sige, at sådan er de faktiske forhold, hr. minister.

Jeg forstår da udmærket godt, at regeringen vil dække over dette dårlige resultat. Det bortforklarer bare ikke, at det er et dårligt resultat, at de har sat om ikke 1/2 milliard kr. så adskillige hundrede millioner kr. til, og desværre er det jo ikke et tab alene i år, det er et tab, der gradvis vil aftage i de næste 5 år. Som hr. Nyboe Andersen var inde på, er det adskillige hundrede millioner kr., der er sat til ved den aftale, der her er truffet.

Så vil jeg gerne citere videre fra Politiken i går, hvor Skouby også udtaler, at de danske baconproducenter er meget utilfredse med disse ordninger, som han mente ville give os meget mindre end halvdelen af, hvad vi havde forventet på det engelske marked. Det var jo, som om det var en positiv udtalelse, der var kommet fra direktør Skouby. Jeg kan forsikre om, at direktør Skouby kender godt de alvorlige resultater af den handel, der er lavet her.

Ministeren for europæiske markedsanliggender (Ivar Nørgaard): Ja, jeg har ikke papiret med herop, men jeg er helt overbevist om, at der i det citat ikke står, at man får mindre på det engelske marked, men mindre i tilskud på det engelske marked. Sagen er jo den, at man får det ind i form af højere priser på de varer, man sælger. Hvis hr. Anders Andersen skulle have ret i sin påstand om, at vi mister 1/2 milliard kr., vil hr. Anders Andersen altså mene, at vi ville have fået 2,8 milliarder kr. i indtægt til landbruget allerede i 1973 ved medlemskab af fællesmarkedet. Jeg har aldrig hørt hr. Anders Andersen hævde, at vi ville tjene så mange penge. Det er der aldrig nogen der har påstået. Det højeste, der har været nævnt, er markedssekretariatets tal på 2,3 milliarder kr.

Formanden: Hr. Johan Philipsen har ordet for en kort bemærkning, og derefter er det nok snart tiden til, at vi går over til talerrækken.